

Hellenic Republic. All this proves that Greece is a very important partner in the context of the Mediterranean direction of Ukraine's foreign policy.

Key words: *foreign policy, the Mediterranean direction, the Hellenic Republic, political relations, trade and economic cooperation, cultural and humanitarian cooperation.*

УДК 327 (XX-XXI)

Матлай Л. С.

кандидат історичних наук,
асистент кафедри політології та міжнародних відносин
Національного університету «Львівська політехніка»
(Львів, Україна), E-mail: visnukDNU@i.ua

МЕКСИКА У МІЖНАРОДНІЙ ІНТЕГРАЦІЇ: ПОЛІТИКО-ЕКОНОМІЧНИЙ АСПЕКТ

***Анотація.** Розглянуто тенденції поглиблення світової політичної та економічної інтеграції через участь Мексики у регіональних та глобальних інтеграційних процесах. Проаналізовано зовнішньополітичні та зовнішньоекономічні відносини країни у межах Північноамериканської зони вільної торгівлі (НАФТА), інших континентальних та транс-континентальних торгово-економічних об'єднань. Ця латиноамериканська держава уклала регіональні та двосторонні угоди про вільну торгівлю з понад сорока державами світу.*

***Ключові слова:** Мексика, глобалізація, політична та економічна інтеграція, зовнішня політика, мегаблоки.*

Сьогодні формуються масштабні проекти Транстихокеанського партнерства, націленого на інтенсифікацію зв'язків між Північноамериканською зоною вільної торгівлі (НАФТА) на чолі з США та державами Азійсько-Тихоокеанського регіону (АТР) і зони вільної торгівлі між НАФТА та Європейським Союзом. У даній ситуації підвищується роль Мексики, оскільки ця країна знаходиться у своєрідному епіцентрі фундаментальних зрушень у світовій економіці і стала єдиною державою у світі, яка має повні пакети договорів про міжнародну економічну та комерційну співпрацю зі всіма найбільшими ринками світу. Тому узагальнення інтеграційного досвіду Мексики є актуальним.

Джерельною базою наукової розвідки стали заяви президентів Мексики, щорічні звіти глав держави з основних питань внутрішньої та зовнішньої політики. При теоретичному опрацюванні теми використовувалися аналітичні праці мексиканських політиків та науковців, зокрема, Хорхе Кастаньєди, Ектора Каміна, Лорени Руано.

У 90-ті роки ХХ століття під впливом світових подій, пов'язаних з розпадом біполярної системи, посиленням ролі США та поширенням глобалізаційних процесів, адміністрації президентів Мексики Карлоса Салінаса (1988-1994 роки) та Ернесто Седільо (1994-2000 роки) взяли курс на проведення внутрішніх неоліберальних реформ, підвищення ефективності національної економіки. В таких умовах, економічні цілі слугували підвалинами зовнішньополітичної стратегії. Став впроваджуватися новий курс на торгівельно-економічну інтеграцію зі Сполученими Штатами та Канадою. У лютому 1990 року президент Карлос Салінас висловив намір укласти з США угоду про вільну торгівлю. Його план схвалив президент Сполучених Штатів Джордж Буш (ст.). На зустрічі обох лідерів 11 червня 1990 року вирішено розпочати переговори про створення зони вільної торгівлі між двома країнами. Згодом, 12 червня 1991 року відбулася тристороння зустріч глав північноамериканських держав, оскільки через об'єднання у нову зону вільної торгівлі лише США та Мексики виникла б прихована загроза обмеження досягнень та дії канадсько-американської угоди про вільну торгівлю 1989 року (CUSTA). В результаті дебатів та дискусій, президентами США та Мексики Джорджем Бушем (ст.) і Карлосом Салінасом, канадським прем'єр-міністром Брайаном Малруні

підписана угода про Північноамериканську зону вільної торгівлі, яка дотепер залишається найвпливовішим регіональним економічним мегаблоком Північної Америки від часу набуття чинності 1 січня 1994 року. Варто підкреслити, що на сучасному етапі північноамериканська інтеграція розвивається переважно в межах економічної моделі і країни-члени НАФТА організують свої торгово-економічні відносини самостійно, враховуючи національно-державні інтереси.

Урядовий кабінет президента Вінсента Фокса (2000-2006 роки) продовжив поглиблення інтеграції у форматі НАФТА та підтримав посилення центральної ролі ООН в системі міжнародних відносин, розв'язанні світових криз. Адміністрація президента Феліпе Кальдерона (2006-2012 роки), згідно з «Національним планом розвитку Мексики на 2007-2012 роки», свій зовнішньополітичний курс визначила як «важіль для сприяння розвитку людського потенціалу» [8]. Новий мексиканський лідер Енріко Пенья Ньето, обраний на посаду у липні 2012 року, поставив за мету провести масштабні структурні реформи та модернізацію економічного та соціального розвитку країни, підвищити ефективність енергетичної галузі, усунути бар'єри, які заважають економічному зростанню. Зовнішньополітична стратегія кабінету президента Ньето виділяє п'ять пріоритетів: зміцнення верховенства закону шляхом діалогу і співпраці з іншими країнами та міжнародними організаціями; позиціонування Мексики у світі і захист прав та інтересів мексиканців; запобігання та врегулювання конфліктів, зокрема в Латинській Америці і Карибському басейні; зниження вразливості країни до загроз безпеки, у тому числі ризиків, пов'язаних з епідеміями та стихійними лихами; розширення міжнародного співробітництва у боротьбі з транснаціональною злочинністю [5].

Визначальною особливістю Мексики залишається її сусідство з США. Відносини з північним сусідом і найважливішим торгівельним партнером традиційно домінують у зовнішній політиці цієї латиноамериканської держави. Мексиканський дипломат Хорхе Кастаньєда та історик Ектор Камін відзначають, що серце Мексики знаходиться у Латинській Америці, тоді як її гаманець, думки та десята частина населення – у США [1]. З північноамериканським вектором зовнішньої політики пов'язується благополуччя та майбутнє країни [6]. Мексика зацікавлена у необхідності освітніх обмінів з США, розвитку та передачі технологій. У лютому 2014 року відбулася тристороння зустріч лідерів держав-членів НАФТА, які прийшли до висновку, що на глобальному рівні на перше місце стали висуватися питання використання новітніх технологій та інновацій, у тому числі появи альтернативних джерел енергії і тому назріла необхідність перегляду угоди в сторону посилення та перетворення Північної Америки в інноваційний район. Латиноамериканці пішли на допуск в односторонньому порядку іноземних компаній у власний нафтовий сектор. США зацікавлені брати участь у розробці нових нафтових родовищ, оскільки володіють сучасними технологіями видобутку нафти і сланцевого газу в морському шельфі в умовах гірського ґрунту. А Мексиці вигідно скористатися новітніми американськими розробками, не витрачаючи на їх розробку та впровадження. Утім, транснаціональні корпорації сьогодні стали головними центрами реалізації стратегії макроекономічного розвитку важливих галузей економіки Мексики, що послаблює можливість самостійного економічного курсу.

У рамках політики диверсифікації зовнішніх зв'язків Мексика розширила свої відносини з країнами Європейського Союзу, спираючись на широкомасштабний Договір про економічне партнерство, політичну координацію та співробітництво між Мексикою та ЄС, який набрав чинності з жовтня 2000 року. Цей глобальний договір містить три важливі цілі: політичний діалог, посилення двосторонньої співпраці та лібералізація торгівлі і послуг між сторонами. Також був встановлений чіткий механізм проведення консультацій з питань інтелектуальної власності та вирішення суперечок. Сторони зобов'язалися дотримуватися демократичних принципів та прав людини. Втілення в життя принципу верховенства права у Мексиці стало

пріоритетом відносин ЄС та Мексики. Крім того, держави ЄС виділили значний пакет фінансової допомоги (15 мільйонів євро) для забезпечення верховенства права в Мексиці. У підсумку, Мексика та держави-члени ЄС відмінили тарифи для імпорту і фактично між ними існує безмитна торгівля [9, с.28-30]. Розвиваючи співпрацю з ЄС, Мексика, таким чином, намагається знизити вплив США на свою економіку. Двічі на рік Мексика та ЄС проводять двосторонні саміти в контексті ЄС – Латинська Америка. У Європарламенті функціонує комітет взаємодії ЄС і Мексики. Для Мексики Європа залишається джерелом нових технологій, знань, сучасних методів управління. Крім того, Мексика – активний член Ібероамериканської Співдружності Націй, до якої входять європейські держави – Іспанія та Португалія. У співпраці з європейськими країнами, Мексика протидіє транснаціональним загрозам, вирішує проблеми безпеки, наркотрафіку, організованої злочинності, нелегальної торгівлі зброєю.

У квітні 2014 року, під час візиту у Мехіко президента Франції Франсуа Олланда, сторони підписали більше сорока угод двостороннього співробітництва, домовилися про співпрацю у енергетичній сфері. Латиноамериканська держава зацікавлена у розвитку станцій на відновлюваних джерелах енергії, готова до створення спільних підприємств у сегментах атомної енергії та модернізації власних ядерних реакторів.

Сучасний зовнішньополітичний курс Мексики базується на формуванні багатосторонньої співпраці з дотриманням міжнародного права та балансу інтересів. Країна перетворюється в помітного учасника процесу вироблення нових механізмів глобального регулювання та все частіше дистанціюється від позиції провідних держав Заходу на чолі з США. Зростає активність Мексики в рамках міжнародних багатосторонніх форумів. Вона націлена на зміцнення механізмів прийняття колективних рішень, координацію дій світової спільноти щодо стратегії «сталого розвитку». Це найбільш чітко проявилось в участі Мексики в діяльності «Великої двадцятки», в якій вона головує у 2012 році. Нагадаємо, що з латиноамериканських країн у «двадцятку» увійшли тільки Мексика, Аргентина і Бразилія. У червні 2012 року у мексиканському місті Лос-Кабосі відбувся сьомий саміт «Великої двадцятки», за порядком дня, запропонованим Мексикою:

- економічна стабілізація та структурні реформи для забезпечення зростання та зайнятості;
- зміцнення фінансових систем для стимулювання економічного зростання, вдосконалення світової фінансової безпеки в умовах глобалізації світової економіки;
- забезпечення продовольчої безпеки та заходи щодо стабілізації цін на сировинні товари;
- координація спільних зусиль із просування моделі сталого розвитку, «зеленої революції» і розширення фінансування з метою подолання несприятливих наслідків зміни клімату [11].

У межах ООН, Мексика бере активну участь у переговорному процесі з проблематики зміни клімату. Вона входить до Групи щодо забезпечення цілісності навколишнього середовища (Environmental Integrity Group), мета якої – досягнення стійкості екологічної системи, її здатності до саморегуляції і самовідновлення після негативних зовнішніх впливів. Крім того, Мексика підтримує процес реформування ООН, включаючи Раду Безпеки, де її позиція відрізняється від позицій інших латиноамериканських держав тим, що вона виступає проти права вето в Раді Безпеки ООН. Держава – прихильник єдності та згуртованості латиноамериканських країн на базі зміцнення їх економічної і політичної незалежності, за посилення контролю за діяльністю міжнародних монополій в Ібероамериці, за створення латиноамериканської економічної системи без участі США, але за участю Куби.

У 2006 році Мексика стала асоційованим членом МЕРКОСУР. В останні роки Мексика не без успіху позиціонує себе як сполучна ланка між Північню і Півднем Америки. Це знайшло вираження у висунутих нею інтеграційних ініціативах, зо-

крема, у створенні у червні 2012 року Тихоокеанського альянсу у складі чотирьох найбільших держав регіону, що виходять до Тихого океану – Мексики, Колумбії, Перу та Чилі. Цілий ряд держав, зокрема, Японія, вже приєдналися до Тихоокеанського альянсу в якості спостерігачів. Про свій намір заявила навіть Іспанія. У червні 2014 року, на IX самміті Тихоокеанського альянсу країни-учасниці вирішили посилити співпрацю з Організацією економічного співробітництва та розвитку (на даний час ОЕСР очолює представник Мексики Хосе Анхель Гурріа) з метою стимулювання конкурентоздатності та інтернаціоналізації малого та середнього бізнесу; сприяти забезпеченню руху капіталів через Мексиканську фондову біржу; спростити переміщення робочої сили в середині альянсу тощо [3; 4].

У квітні 2014 року міністри закордонних справ Мексики, Індонезії, Республіки Корея, Туреччини та Австралії (МІКТА) зустрілися у Мехіко, де обговорили питання інтенсифікації двосторонніх відносин та посилення впливу кожної держави на світовій арені. Був даний старт процесові регулярних консультацій, про який сторони домовилися ще у вересні 2013 року під час 68-ї сесії Генеральної асамблеї ООН. Мова йде про створення неформальної переговорної структури «середніх держав», керівництво яких вважає, що в межах нинішньої архітектури глобального регулювання вони не мають можливостей ефективно відстоювати свої політичні та економічні інтереси. Цей блок держав у майбутньому може стати мостом, який з'єднує середні країни на різних континентах, але наближені за своїми економічними потенціалами. Відповідно до рейтингу Міжнародного Валютного Фонду, держави МІКТА за розмірами валового внутрішнього продукту займають від 10 (Мексика) до 17 місця (Австралія). Крім того, Мексика бачить себе і в об'єднанні МІНТ (Мексика, Індонезія, Нігерія, Туреччина).

Головним напрямом зовнішньої політики Мексики залишається латиноамериканський. Враховуючи географічну близькість, спільність історії та культурних цінностей, держави Іberoамерики та Карибського басейну розбудовують добросусідських відносини. Їх також об'єднує глибина спільних проблем, таких як маргіналізація, бідність, некерована міграція людського капіталу. Мексика зацікавлена у розвитку співпраці з карибськими державами у таких напрямках, як сільське господарство, наука та техніка, боротьба зі стихійними лихами.

У січні 2014 року президент Мексики Енріко Пенья Ньето відвідав Кубу з офіційним візитом з метою посилення торгівлі між країнами, а вже у травні 2014 року Гавану відвідала офіційна місія мексиканських підприємців [10]. Мексика реструктуризувала Кубі 500-мільйонний борг п'ятнадцятирічної давнини, який заважав двостороннім відносинам. Нагадаю, відносини Мексики та Куби були зіпсовані після того, як мексиканський президент Вінсенте Фокс в ході одного із самітів Іberoамериканської Співдружності Націй попросив Фіделя Кастро покинути захід, щоб уникнути зустрічі з президентом США Дж.Бушем. В останній час напруга у відносинах між державами спала.

Велике значення у Мехіко надають азійсько-тихоокеанському і близькосхідному зовнішньополітичним векторам, оскільки вбачають тут подальші перспективи відносин з країнами зазначених регіонів. Мексика зацікавлена у розширенні двосторонніх зв'язків з Китаєм, взаємній координації, оптимізації торгівлі. У 2003 році обидві держави встановили відносини стратегічного партнерства та стали підтримувати частіший обмін візитами на високих рівнях [12]. Китай став другим торговельним партнером Мексики. У 2004 році країни заснували постійну міжурядову комісію, а у 2008 році створили механізм стратегічного діалогу, у 2010 році – форум парламентарів Китаю та Мексики. На одинадцятій Китайській міжнародній ярмарці малого та середнього бізнесу у жовтні 2014 року була представлена продукція більше 150 підприємств Мексики. Розвиваються мексикансько-корейські відносини. У 2014 році головний південно-корейський банк «Eximbank» надав Мексиці кредит сумою у двадцять мільярдів доларів для інвестування у

промисловість, сільське господарство та інфраструктуру країни. Угода про вільну торгівлю з Японією була підписана у 2005 році.

У XXI столітті Мексика стала єдиною державою у світі, яка має повні пакети договорів про міжнародну комерційну співпрацю зі всіма найбільшими ринками світу – північноамериканським, ібероамериканським, європейським, азійським, африканським. Мексиканський економіст та аналітик Шеннон О Нейл вважає, що «... країна може пишатися співвідношенням між торгівлею та ВВП. Загальний показник економічної відкритості, на даний час, склав більше 60 відсотків, перевищивши показники США, Бразилії і, навіть, Китаю» [7].

Узагальнюючи, варто підкреслити, що Мексика бере активну участь у багатьох чисельних інтеграційних об'єднаннях з метою посилення своєї політичної та економічної конкурентоздатності, а також, розширення переговорного потенціалу при вирішенні проблемних питань. Перспективним напрямом подальших наукових розвідок може стати співпраця Мексики з Україною.

БІБЛІОГРАФІЧНІ ПОСИЛАННЯ:

1. Alhassen M. Remarkable Current: Music as Public Diplomacy / Maytha Alhassen // *Innovations in Public Diplomacy*. – 2012. – №8. – pp. 73-76.

2. Angélique Kidjo: Don't Let the Ebola Crisis Dehumanize Africa and Don't Let Hate Consume America [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.democracynow.org/2014/11/3/angelique_kidjo_dont_let_the_ebola. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

3. Boyd D. Social Network Sites: Definition, History, and Scholarship [Електронний ресурс] / D. Boyd, N. Ellison // *Journal of Computer-Mediated Communication* Vol. 13, issue 1. – 2007. – Режим доступу : <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/j.1083-6101.2007.00393.x/pdf>. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

4. Build School for a dollar. [Електронний ресурс] – Режим доступу : www.jackiechankids.com/files/Build_School.htm. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

5. Charskykh I. PR-isation of International Relations. / I. Charskykh // *PCTS International Conference, 8th Edition. Communicating Science Conference : Programme and Book of Abstracts*. Timisoara, 2013. – p. 14.

6. David Beckham joins the fight to beat Ebola [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://blogs.unicef.org.uk/2014/10/16/david-beckham-records-life-saving-messages-fight-ebola>. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

7. Emergency relief for the Ebola crisis UNICEF goodwill ambassador Yuna Kim's message [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://yunakimfan.com/2014/11/23/41017/>. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

8. Falt E. How insiders view the issues facing celebrity diplomat / Eric Falt. – *Celebrity diplomacy work-shop, 21 April. Los Angeles, CA : USC Center on Public Diplomacy at the Annenberg School, Norman Lear Center, 2009*.

9. Grunig J. *Managing Public Relations* / J. Grunig, T. Hunt. – New York : Holt, Rinehart and Winston, 1984. – 565 p.

10. Guidelines for the designation of Goodwill Ambassadors and Messengers of Peace [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.un.org.ua/files/guidelines_gwa.pdf. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

11. Heath R. L. *Encyclopedia of public relations* / R. L. Heath SAGE Publications, 2005. – 1067 p.

12. High-profile support for World Refugee Day reaches more than 100 million [Електронний ресурс] – Режим доступу : www.unhcr.org/51c451c86.html. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

13. Jesús Vázquez and UNHCR [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.unhcr.org/pages/4a3bab046.html. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

14. Keenlyside S. Yao Chen interview : meet China's answer to Angelina Jolie [Електронний ресурс] / Sara Keenlyside // *The Telegraph*. – Режим доступу : www.telegraph.co.uk/culture/culturevideo/filmvideo/film-interviews/11050458/Yao-Chen-interview-meet-Chinas-answer-to-Angelina-Jolie.html. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

15. Mia Farrow Visits Nigeria, Fights to Eradicate Polio Her First Mission as UNICEF Special Representative [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.unicef.org/newsline/01pr03.htm. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

16. Ronaldo, Zidane and friends play in first Match Against Poverty [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://content.undp.org/go/newsroom/2003/december/ronaldo-zidane-match-against-poverty-20031215.en>. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

17. Stars bring UNHCR's World Refugee Day message reach to over 150 million [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.unhcr.org/53a842656.html. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

18. UN drops Gaddafi's daughter as goodwill ambassador [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://timesofindia.indiatimes.com/world/middle-east/UN-drops-Gaddafis-daughter-as-goodwill-ambassador/articleshow/7562720.cms>. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

19. UNHCR Global Report 2007 : Donor Profiles [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/home/opensslPDFViewer.html?docid=4a3116066&query=Jes%20C3%BA%20V%C3%A1lquez. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

20. World Refugee Day : Angelina Jolie's Message and a Thank-You To Care2 Pledgers [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.youtube.com/watch?v=JHuK98nHLv4. (дата звернення 20.02.2015) – Назва з екрану.

REFERENCES:

1. Castañeda J.G., Camín H.A. Un future para Mexico. – 1.ed., 3. reimpr. – Mexico, D.F.: Santillana Ed. Generales, 2010 – 111s. (Accessed 20 July 2015)

2. Castañeda J.G., Camín H.A. Mexico's Age of Agreement. – [Electronic resource]. – Access mode: www.foreignaffairs.com/articles/138361/hector-aguilar-camin-and-jorge-gcastaneda/mexicos-age-of-agreement (Accessed 20 July 2015)

3. Concluye IX Cumbre con compromiso de profundizar integración. – [Electronic resource]. – Access mode: <http://alianzapacifico.net/concluye-ix-cumbre-con-compromiso-de-profundizar-integracion/> (Accessed 20 July 2015)

4. Declaracion de Punta Mita. – [Electronic resource]. – Access mode: <http://alianzapacifico.net/declaracion-de-punta-mita/> (Accessed 20 July 2015)

5. La diplomacia mexicana y su compromiso con el bienestar de los mexicanos y el fortalecimiento del papel de México como un actor global relevante. – [Electronic resource]. – Access mode: <http://saladeprensa.sre.gob.mx/index.php/es/discursos-del-canciller/3727-la-diplomacia-mexicana-y-su-compromiso-con-el-bienestar-de-los-mexicanos-y-el-fortalecimiento-del-papel-de-mexico-como-un-actor-global-relevante> (Accessed 20 July 2015)

6. Mexico. Estados Unidos Mexicanos. – [Electronic resource]. – Access mode: www.exteriores.gob.es/Documents/FichasPais/Mexico_FICHA%20PAIS.pdf (Accessed 20 July 2015)

7. O'Neil S.K. Six Market to Watch: Mexico. – [Electronic resource]. – Access mode: www.foreignaffairs.com/articles/140334/shannon-k-oneil/six-markets-to-watch-mexico (Accessed 20 July 2015)

8. Plan Nacional de Desarrollo: 2007-2012. – [Electronic resource]. – Access mode: www.sre.gob.mx/index.php/rendicion-de-cuentas (Accessed 20 July 2015)

9. Ruano L. La relacion entre Mexico y Europa: del fin de la Segunda Guerra Mundial a la actualidad (1945-2010) / L. Ruano // Revista Mexicana de Politica Exterior, №97, enero-abril de 2013. – P.7-34.

10. ¿Termina la “Guerra Fría” entre México y Cuba?. – [Electronic resource]. – Access mode: <http://cartasdesdecuba.com/termina-la-guerra-fria-entre-mexico-y-cuba/> (Accessed 20 July 2015)

11. The VII G20 Leaders' Summit 2012 in Los Cabos, Mexico, Concludes. – [Electronic resource]. – Access mode: <http://blog.pedregal.com/the-vii-g20-leaders-summit-2012-in-los-cabos-mexico-concludes/> (Accessed 20 July 2015)

12. Una nueva etapa en la relacion bilateral Mexico-China. – [Electronic resource]. – Access mode: <http://promexico.gob.mx/documentos/pm-comparte/boletin-promexico-comparte-28.pdf> (Accessed 20 July 2015)

Матлай Л. С., кандидат исторических наук, ассистент кафедры политологии и международных отношений Национального университета «Львовская политехника» (Львов, Украина), E-mail: visnukDNU@i.ua

Мексика в международной интеграции: политико-экономический аспект

Аннотация. Рассмотрены тенденции углубления мировой политической и экономической интеграции, участие Мексики в региональных и глобальных интеграционных процессах. Проанализированы внешнеполитические и внешнеэкономические отношения страны в рамках Североамериканской зоны свободной торговли (НАФТА), других континентальных и транс-

континентальных торгово-экономических объединений. Мексика вошла в региональные и двухсторонние соглашения о свободной торговле с более чем сорока государствами мира.

Ключевые слова: Мексика, глобализация, политическая и экономическая интеграция, внешняя политика, мегаблоки

Matlai L., assistant at the Department of Political Science and International Relations, Lviv Polytechnic National University (Lviv, Ukraine), E-mail: visnukDNU@i.ua

Mexico in international integration: political and economic aspect

Abstract. *The article focuses on tendency of deepening global political and economic integration. Mexico's participation in regional and global integration processes is described. The foreign policy and foreign economic relations of the country within the North American Free Trade Agreement (NAFTA) and other continental (transcontinental) trade and economic association are analyzed. Mexico has entered into regional and bilateral free-trade agreements involving more than 40 countries. Mexico and the United States are among the most open economies in the world.*

Key words: Mexico, globalization, political and economic integration, foreign policy, megablocks.

УДК 327

Осельська О. С.

кандидат політичних наук,

доцент кафедри міжнародних відносин

ДНУ імені Олеса Гончара (Дніпропетровськ, Україна),

E-mail: os_vic@ua.fm

МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІТИЧНОГО АНАЛІЗУ ПРИ ДОСЛІДЖЕННІ МІЖДЕРЖАВНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Анотація. У статті розглядається політичний аналіз як сукупність різноманітних аналітико – синтетичних методик, за допомогою яких можливо досліджувати конкретні політичні події та політичні ситуації, створювати припущення щодо їх можливого подальшого розвитку та прийняття компетентних політичних рішень. А також розкриваються можливості застосування політичного аналізу у дослідженні міждержавної інтеграції будь-якого рівня, що відкриває можливість більш реалістичних оцінок перспектив міжнародної інтеграції в цілому, так і найбільш ймовірних сценаріїв її розвитку, темпів трансформаційних змін, а також тимчасових рамок, необхідних для досягнення тих чи інших якісних рубежів в процесі поглиблення коопераційних взаємодій.

Ключові слова: Політичний аналіз, політична реальність, політичне рішення, міждержавна інтеграція.

Взаємодія між основними підсистемами суспільного життя формує головний принцип внутрішньодержавних стосунків, а відкритість суспільної системи щодо зовнішньої взаємодії є основою стосунків міжнародних. При цьому пріоритетом в обох випадках лишається політична сфера та політичне співробітництво, що визначає напрям руху держави, її імідж на міжнародній арені та ефективність суспільного розвитку. Головне місце у міжнародному просторі нині відводиться інтеграційним процесам. Поняття інтеграції пов'язане із зміцненням взаємозалежності і злагодженості елементів соціальної системи.

Поява нових незалежних держав на сході Європи, геополітичні зміни у світовому співтоваристві призвели до суттєвих змін тенденцій та перспектив суспільного розвитку. Саме тому особливо актуального значення набуває процес наукового аналізу інтеграційних теорій та концепцій, обґрунтування необхідності застосування їх окремих положень у тій чи іншій країні, в реальній практиці державного управління інтеграційними процесами, оскільки однією з головних проблем донині залишається проблема досягнення балансу інтересів, збереження національної культури та ідентичності кожної країни.

Виходячи з усього вищезгаданого, метою даної роботи є дослідити особливості